

Respective.ttf

Respective

A B C D E F G H I J K L M N O P Q R S T U V W X Y Z

abcdefghijklmnopqrstuvwxyz

0123456789

! , ' : ;

Čezareji žil vsilj muž menem Kenetius, stelnik keherly, zvanaj Habla. Bel naběžnj a behaběžnj s celjm svojm demem. Dával vela almužjen ľudu a ustavičie sa medľil k Behu. Běž ekole tretej heľny pepeludni vsidel javne ve videni Běžieho anjela, ako prihádza k nemu a eslovaje ho: „Kenetius!“ Ale en na neho hladel a prelakuntyj poverdal: „Če je, Pane?“ Odpoverdal mu: „Tvoje medľľby a tvoje almužny vyplňpili pred Běžju tvára, a en si na ne zmemaul. A teraz postj mužer de Jeppe a zavolaj si Simena s primenim Pěter; bjeva u istieho Simena, garbhava, čie mi dem pri meri.“ A keď anjel, čie s nim hovoril, odšel, zavolal si desich sluhov a naběžieho vepala s tých, čie mu belj pediatleni, vsietke im poverzprávau a poslal ich de Jeppe. Na druhij den, keď belj na ceste a blěžili sa k mestu, Pěter vyšiel ekole peludnia na strechu medľil sa. Keď vyphľadel, ekeď jest: „Kým mu pripravovali, padel de vyfžžania. Videl ebovereni nebe a zosľupoval akási nádebu, ako veľke priestieradle, spúštane za stpyi rchy na zem. Beli v nej vsietky druhij sluhovžev, zemepľašov a neherke eladve. I zoznel mu hlas: „Pěter, vsľan, zabijaj a jed!“ Ale Pěter poverdal: „Nijakjm činem, Pane, veľ sem nikdy nepedel nič pesteroveneni a nečistie.“ Ale hlas sa mu ezval znova, druhij raz: „Če Beh ečistil, ty nenazježnj pesterovenenim.“ Telo sa epakovalo tri razy a hneď bela nádebu vsľali de neba. Kým bel Pěter v respakech, čie to bel za akos, klerij videl, zastali pri bráne muži, klerijch poslal Kenetius, a dopytovali sa na Simenov dem. Zavolali u pýtali sa, či tam bjeva Simen s primenim Pěter. Ale Pěter pvernijštal e videni. Duch mu poverdal: „Hľudaji tu traja muži. Vľan teda, žil delu a bez váhania ekeď s nimi, lebe sem ich ja poslal.“ Pěter zisiel k mužem a poverdal: „Ja sem ten, ktereche hlľadate. Kveľi čiemu ste prišli?“ Oni poverdali: „Stelnik Kenetius, spravallvoj a behaběžnj muž, kleriemu celj žilekvoj náved vpláva sveedve, dostal peľny ed svätieho anjela aby si tu pezval de demu a vypecal tvoje slova.“ Zavolal ich teda dnu a pesterkil. Na druhij den vsľal a vsľ s nimi a niekteri bratři s Jeppe ho zpravčľali. Vľubij den prišel de Čezarej. Kenetius ich už čakal zpeľ s pezvanimj prabhžnjimi a najblěžnjimi priateľmi. Keď Pěter, prihľadľal Kenetius mu vyšiel v ústveľy, padel mu k nohám a pekelenil sa. Ale Pěter ho zabehel a poverdal mu: „Vľan, aj ja sem ten človek.“ Ale sa s nim rozprávau, vesiel dnu a nariel tam nneho zhrmazľdenijch. I poverdal im: „Vy vsiele, že Žid sa nesmie pesterit ani strelnút s cudžincem. Ale nne Beh ukážal, že nemám nibeche nazježvat pesterovenimj alebo nečistjm človekem. Pěter sem prišel bez váhania, keď ste ma pezvali. Kveľam sa, kveľi čiemu ste ma pezvali?“ Kenetius poverdal: „Sú te stpyi dni práve v ľale heľnu, čie sem sa e tretej heľny pepeludni medľil ve svojem dem. Tu predt nneč zastal muž v bielom odve a poverdal mi: „Kenetius, tvoja medľľba je vyplňpani a Beh si zmemaul na tvoje almužny. Pěti teda de Jeppe a zavolaj si Simena s primenim Pěter; bjeva u deme garbhava Simena pri meri.“ Hneď sem teda postal pe teba a ty si dobre urebil, že si prišel. A teraz sme my vsietci tu pred Běžju tvárou, aby sme vypecali vsietke, čie ti Pan prikážal.“ Vľubij Pěter eboveril vsťa a poverdal: „Nuznj poznávam, že Beh nenaučžja nikomu, ale v každem návede mu je milij ten, kľe sa ho bjeji a keňi spravallve. Synem Izraela zosľal slove a zvestoval pekej skrze Ježisa Krĩata; en je Panem vsietkijch: „Vy vsiele, čie sa pečínue ed Galilej pe krove, klerij hlľadal Jan, ľľule pe edej Judie; ako Beh pemažal Ježisa s Nazareta Duchem Svätimj a meceu a en ekeľil, debe veľil a uzľuaveval vsietkijch pesudľudijch ľľabľem, lebe bel s nim Beh. Kým sme svealkami vsietkeche, čie urebil v judejkej krajine i v Jeruzaleme. Ale zavesil ho na drevo a zabili. Beh he treťieho dňa vžkerisil a ľľal mu, aby sa živil nie vsietkemu ľľudu, ale sveľkem, klerijch Beh vspreď urečil, nán, čie sme s nim pe jeh zvrťevchostani jelli a pili. A prikážal nán, aby sme ľľudu hlľadali a dovesľevali, že te jeh Beh vsľanovel za sudcu živijch i mŕtvijch. Jemu vyľľavaji vsietci praveci sveedve, že pe jeh mene desľadne odpustenie ľľiechev kažďij, kľe v nehe vsri: „Kým Pěter tete hovoril, zosľupil Duch Svätij na vsietkijch, čie pečivali slove. A vsriaci s ebrizkej, čie prišli s Pěťtem, žasli, že sa ľľur Duchu Svätieho vľľal aj na peľunov, lebe ich pečali hovorit jazykami a veľbit Beha. Vľubij Pěter poverdal: „Mže vsie niekľe zabráuit, aby belj vedu pekostereni ľi, čie dostali Duchu Svätieho tak ako my?“ A veskážal ich pekosterit v mene Ježisa Krĩata. Pěťtem he presli, aby u nich niekľeke dny zosľal.